

იესო ქრისტეს გამოცხადება — ნომერი ცხრა

ესაიას საბოლოო წინასწარმეტყველური თხრობა: ქრისტეს გამოცხადება და 144,000-ის წინასწარმეტყველური როლი

Jeff Pippenger
2023-11-01

ესაიას წიგნი, და განსაკუთრებით ესაიას საბოლოო წინასწარმეტყველური მონათხრობი, რომელიც მოთავსებულია ორმოციდან სამოცდაექვსე თავებამდე, არის წარმოდგენა, რომელიც ხაზს უსვამს რამდენიმე მნიშვნელოვან წინასწარმეტყველურ ჭეშმარიტებას, უშუალოდ დაკავშირებულს იესო ქრისტეს გამოცხადებასთან, რომელიც ახლა იხსნება, როცა ვუახლოვდებით ადამიანური გამოცდის ვადის დახურვას. ერთ-ერთი ამ ჭეშმარიტებათაგანია ალფასა და ომეგას გამოცხადება. ბიბლიაში არც ერთი სხვა წიგნი ვერ უახლოვდება ესაიას მოწმობას ღვთის ხასიათის იმ ელემენტის შესახებ, რომელიც წარმოსახავს რაიმე საქმის დასასრულს მისი დასაწყისის მეშვეობით.

ვინ აღასრულა და ქმნა ეს, რომელმაც დასაბამიდანვე მოუხმო თაობებს? მე ვარ უფალი, პირველი და უკანასკნელთანაც — მე ვარ იგი. ესაია 41:4.

ესაიაშია, რომ ღმერთი განსაზღვრავს, თუ რა ამტკიცებს იმას, რომ ღმერთი ღმერთია.

ასე ამბობს უფალი, ისრაელის მეფე და მისი გამომსყიდველი, ცაბაოთ უფალი: მე ვარ პირველი და მე ვარ უკანასკნელი; და ჩემს გარდა ღმერთი არ არის. და ვინ არის ჩემის მსგავსი, რომ მოუწოდოს, გამოაცხადოს და დააღაგოს ეს ჩემთვის, მას შემდეგ, რაც დავადგინე ძველი ერი? და მომავალი საქმეები და ის, რაც უნდა მოვიდეს, მათ უჩვენონ მათ. ნუ გეშინიათ და ნუ შეძრწუნდებით: განა იმ დროიდანვე არ გითხარით და არ გამოგიცხადეთ? თქვენ ხართ ჩემი მოწმეები. არის კი ღმერთი ჩემს გარდა? დიახ, სხვა ღმერთი არ არის; არავის ვიცნობ. ესაია 44:6–8.

ესაიას საბოლოო წინასწარმეტყველური თხრობა ხაზს უსვამს იმ ნუგეშისმცემლის მოსვლის სრულყოფილ და საბოლოო აღსრულებას, რომელიც იესომ აღგვითქვა.

ისმინეთ მე, სიმართლის მდევნელნო, უფლის მაძიებელნო: შეხედეთ კლდეს, რომლისგანაც ხართ გამოკვეთილნი, და ორმოს ღრმულს, რომლისგანაც ხართ ამოთხრილნი. შეხედეთ აბრაამს, თქვენს მამას, და სარას, რომელმაც გშვათ; რადგან მარტო იგი მოვუწოდე, ვაკურთხე იგი და გავამრავლე იგი. რადგან უფალი ანუგეშებს სიონს; ანუგეშებს მის ყოველ გაუდაბნოებულ ადგილს; და მის უდაბნოს ედემივით აქცევს, და მის ხრიოკს — უფლის ბაღივით; სიხარული და მხიარულება იქნება მასში ნაპოვნი, სამადლობელი და გალობის ხმა. ესაია 51:1–3.

მანუგეშებელი მოვიდა 2023 წლის ივლისში. კიდევ ერთი ჭეშმარიტება, რომელიც ხაზგასმულია ესაიას თხრობაში, არის შვიდი ქუხილის დაფარული, სამსაფეხურიანი ისტორია, რომელიც წარმოადგენს „ემეთის“ სტრუქტურას — ებრაულ სიტყვას, რომელიც შედგა ებრაული ანბანის პირველი, მეცამეტე და უკანასკნელი ასოებისგან.

ხმა ქალაქიდან, ხმა ტაძრიდან, უფლის ხმა, რომელიც თავის მტრებს მიაგებს საზღაურს. ესაია 66:6.

ესაიაში წარმოდგენილი კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ჭეშმარიტება არის ისლამის როლი, როგორც ღვთის აღსასრულებელი სამსჯავროს იარაღისა, თავდაპირველად შეერთებული შტატების, ხოლო შემდგომში მთელი მსოფლიოს წინააღმდეგ, კვირა დღის იძულებითი აღსრულების გატარების გამო.

ზომით, როდესაც იგი აღმოცენდება, შენ მასთან იდავებ; იგი აკავებს თავის მძვინვარე ქარს აღმოსავლეთის ქარის დღეს. ესაია 27:8.

ყოველი ეს ჭეშმარიტება შეიძლება განეკუთვნოს შუაღამის ძახილის უწყების შემადგენელ ნაწილებს, რომელიც არის ათი ქალწულის იგავისეული წარმოსახვა იმ უწყებისა, რაც წარმოადგენს იესო ქრისტეს გამოცხადებას, რომელიც მამამ მისცა იესოს, ხოლო იესომ — გაბრიელს, რომელმაც მისცა იოანეს, და იოანემ დაწერა იგი და გაუგზავნა ეკლესიებს. ჩვენ ვიყენებით ესაიას უკანასკნელ თხრობას, რათა დაგვეჭიროს მხარი წინასწარმეტყველურ მოვლენათა ხაზისთვის, რომელიც იწყება გამოცხადების მეთერთმეტე თავში, და ახლა მივდივით მეთორმეტე თავთან, სადაც ვხედავთ, რომ მზით შემოსილი დედაკაცი წარმოდგენილია იმ სიმბოლიკით, რომელსაც ესაია 40:1-3 მტკიცედ ამყარებს, სახელდობრ იმით, რომ ქრისტე საგნის დასასრულს საგნის დასაწყისით ასახავს.

და გამოჩნდა დიდი სასწაული ცაში: დედაკაცი, მზით შემოსილი, და მთვარე მის ფერხთა ქვეშ, და მის თავზე გვირგვინი თორმეტი ვარსკვლავისა; და იგი, ორსული, ღაღადებდა, შობილის ტკივილებით იტანჯებოდა და მშობიარობდა. და გამოჩნდა სხვა სასწაულიც ცაში; და აჰა, დიდი წითელი გველეშაპი, რომელსაც ჰქონდა შვიდი თავი და ათი რქა, და მის თავებზე შვიდი გვირგვინი. და მისმა კუდმა წარიტაცა ცის ვარსკვლავთა მესამედი და გადმოყარა ისინი მიწაზე; და გველეშაპი დადგა იმ დედაკაცის წინაშე, რომელიც უნდა მშობიარებულიყო, რათა შთანთქას მისი ყრმა მაშინვე, როგორც კი იშვებოდა. და შვა მან ძე, მამრი, რომელიც უნდა მწყემსავდეს ყველა ერს რკინის კვერთხით; და მისი ყრმა ატაცებულ იქნა ღმერთთან და მის ტახტთან. გამოცხადება 12:1-5.

გამოცხადების მეთორმეტე თავის ქალი სიმბოლოა ღვთის მიერ რჩეული ხალხისა მთელი ისტორიის განმავლობაში. ძველი ხორციელი ისრაელის თორმეტი ტომი წარმოადგენს ღვთის რჩეული აღთქმის ხალხის დასაწყისს. თორმეტი ტომი წინასახეობრივად გამოხატავს ძველი ხორციელი ისრაელის დასასრულსაც, როდესაც ქრისტემ აირჩია თორმეტი მოწაფე. ეს თორმეტი მოწაფე, ძველი ხორციელი ისრაელის დასასრულის ჟამს, იმავდროულად იყვნენ თორმეტი მოციქული თანამედროვე სულიერი ისრაელის დასაწყისში. ორი დასაწყისის მოწმე და ერთი დასასრულის მოწმე ერთიანდება, რათა დაადგინოს სამი მოწმე, რომლებიც ას ორმოცდაოთხი ათასს თანამედროვე სულიერი ისრაელის დასასრულად განსაზღვრავს.

ას ორმოცდაოთხი ათასი აგრეთვე ის დროშაა, რომელიც მათმა ძმებმა განაგდეს. ისინი ის დროშაა, რომელიც მკვდარი, გამხმარი ძვლების ველი იყო, დიდი ქალაქის —

სოდომისა და ეგვიპტის — ქუჩაში მწოლიარე, რომელნიც მოკლა უფსკრულიდან ამომავალმა მხეცმა. ისინი ის დროშაა, რომელიც გვირგვინის ქვებია, რომელთაც დედაკაცი თავზე ატარებს.

და უფალი, მათი ღმერთი, იხსნის მათ იმ დღეს, როგორც თავისი ერის სამწყსოს; რადგან ისინი იქნებიან, ვითარცა გვირგვინის ქვები, აღმართულნი, როგორც დროშა, მის ქვეყანაზე. ზაქარია 9:16.

დროშა, რომელიც არის ას ორმოცდაოთხი ათასი, ქვებია, როგორც ქრისტეა.

და ყველანი სვამდნენ ერთსა და იმავე სულიერ სასმელს, რადგან სვამდნენ იმ სულიერი კლდიდან, რომელიც მიჰყვებოდა მათ; და ის კლდე იყო ქრისტე. 1 კორინთელთა 10:4.

ქრისტე ასახავს ას ორმოცდაოთხ ათასს, და პეტრე ეთანხმება პავლეს, რომ ქრისტე არის უარყოფილი „ცოცხალი ქვა“, ხოლო პეტრემ აგრეთვე აღნიშნა, რომ ღვთის ხალხიც „ცოცხალი ქვებია“.

რომელთაგანაც მიხვალთ, როგორც ცოცხალ ქვასთან, ადამიანთა მიერ უარყოფილთან, ხოლო ღვთის მიერ რჩეულსა და ძვირფასთან, თქვენც, როგორც ცოცხალი ქვები, აშენდებით სულიერ სახლად, წმიდა მღვდლობად, რათა შესწიროთ სულიერი მსხვერპლნი, იესო ქრისტეს მიერ ღვთისთვის სათნო. 1 პეტრე 2:4, 5.

ას ორმოცდაოთხი ათასი მხოლოდ დედაკაცის გვირგვინის ქვები კი არ არიან, ისინი თავად გვირგვინიც არიან.

სიონის გულისთვის არ დავდუმდები, და იერუსალიმის გულისთვის არ დავისვენებ, ვიდრე მისი სიმაღლე არ გამოვა ნათელივით, და მისი ხსნა — ანთებულ ლამპარით. და ხალხები იხილავენ შენს სიმაღლეს, და ყველა მეფე — შენს დიდებას; და გეწოდება ახალი სახელი, რომელსაც უფლის პირი დაარქმევს. და იქნები დიდების გვირგვინი უფლის ხელში, და სამეფო დიადემა შენი ღმერთის ხელში. ესაია 62:1–3.

ქრისტე განასახიერებს ას ორმოცდაოთხ ათასს. იგი არის კლდე, ხოლო ისინი — „ქვები“. ისინი არიან „დიდების გვირგვინი უფლის ხელში“, ხოლო ქრისტე არის დიდების გვირგვინი.

იმ დღეს ცაბაოთ უფალი იქნება თავისი ერის ნატამალისთვის დიდების გვირგვინად და მშვენების დიადემად, და სამსჯავროზე მსხდომისთვის — სამართლის სულად, და ძალად მათთვის, რომელნიც ბრძოლას კარიბჭესთან აბრუნებენ. ესაია 28:5, 6.

თორმეტი რიცხვის დასაწყისისა და დასასრულის კონტექსტში განხილვისას, დედაკაცი წარმოადგენს აღთქმით რჩეულ ხალხს ძველი ისრაელიდან, სინაის მთაზე, ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიის ჩათვლით. ისინი ქრისტეთი იყვნენ ტიპიზებული, ხოლო მისი შობა ტიპიზებდა მკვდარი, გამხმარი ძვლების აღდგომას იმ ქუჩიდან,

სადაც ისინი მოკლულ იქნენ 2020 წლის 18 ივლისს. ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავში ესოდენ ლაკონურად აღნიშნული ორსაფეხურიანი პროცესი, რომელიც იმ ორ წინასწარმეტყველს სიცოცხლეს ანიჭებს, პირველად ადამის შექმნაშია „პირველად მოხსენიებული“.

ადამი შეიქმნა ორ ეტაპად. პირველად იგი გამოისახა, შემდეგ კი ქრისტემ შთაბერა მას სიცოცხლის სუნთქვა, ისევე როგორც ეზეკიელში ოთხი ქარიდან მომდინარე სულმა გააცოცხლა გამხმარი ძვლები. ადამი შეიქმნა როგორც სრულად მომწიფებული კაცი, მაგრამ მისი შექმნა, მიუხედავად ამისა, მისი დაბადება იყო. ას ორმოცდაოთხი ათასი იბადებიან მას შემდეგ, რაც სამი და ნახევარი სიმბოლური დღე მკვდრებად იწვნენ იმ ქუჩაზე, რომელიც სიკვდილის ველზე გადის. ას ორმოცდაოთხი ათასი იბადებიან იმ ქალის მიერ, რომელმაც შობა „ვაჟი: რომელსაც რკინის კვერთხით უნდა ემართა“. როგორც ეკლესიის სიმბოლო მთელი ისტორიის განმავლობაში, გამოცხადების მეთორმეტე თავის ქალი იმავე სიმბოლიკას წარმოადგენს, რასაც დანიელის მეორე თავის „მთა“.

„გამოცხადება დალუქული წიგნია, მაგრამ იგი ამავე დროს გახსნილი წიგნიც არის. იგი აღწერს საოცარ მოვლენებს, რომლებიც უნდა მოხდეს ამ ქვეყნის ისტორიის უკანასკნელ დღეებში. ამ წიგნის სწავლანი განსაზღვრულია და არა მისტიკური და გაუგებარი. მასში აღებულია წინასწარმეტყველების იგივე ხაზი, რაც დანიელშია. ზოგიერთი წინასწარმეტყველება ღმერთმა გაიმეორა, რითაც გვიჩვენა, რომ მათ მნიშვნელობა უნდა მიენიჭოს. უფალი არ იმეორებს იმას, რაც დიდი მნიშვნელობის არ არის.“ Manuscript Releases, ტომი 9, 8.

წინასწარმეტყველების იგივე ხაზი, რომელიც დანიელში გვხვდება, გრძელდება გამოცხადებაშიც. დანიელის ლოდი, რომელიც უკვეთოდ არის გამოკვეთილი მთიდან, არის პეტრეს „ცოცხალი ქვები“, რომლებიც „აშენდებიან სულიერ სახლად, წმიდა მღვდლობად“, და დანიელის ლოდი აგრეთვე წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხ ათასს. მთა არის ღვთის ეკლესია ისტორიის განმავლობაში.

და ამ მეფეთა დღეებში ზეცის ღმერთი აღადგენს სამეფოს, რომელიც არასოდეს დაინგრევა; და ეს სამეფო სხვა ხალხს არ დარჩება, არამედ შემუსრავს და ბოლოს მოუღებს ყველა ამ სამეფოს, და თვითონ იდგება უკუნისამდე. ვინაიდან იხილე, რომ ქვა მთიდან ხელთუქმნელად გამოიკვეთა და შემუსრა რკინა, სპილენძი, თიხა, ვერცხლი და ოქრო; დიდმა ღმერთმა აუწყა მეფეს, რაც ამის შემდეგ მოხდება; და ეს სიზმარი ჭეშმარიტია, და მისი განმარტება — უეჭველი. დანიელი 2:44, 45.

ას ორმოცდაოთხი ათასის შუალამის ღაღადის უწყებაც წარმოადგენილია, როგორც გვიანი წვიმა, და სწორედ გვიანი წვიმის ჟამს ღმერთი „აღამართებს“ იმ სამეფოს, რომელიც დანიელის ქვით არის წარმოადგენილი.

„გვიანი წვიმა მოდის მათზე, ვინც წმიდანია — მაშინ ყველანი მიიღებენ მას, როგორც უწინ.“

„როცა ოთხი ანგელოზი ხელს გაუშვებს, ქრისტე დაამყარებს თავის სამეფოს. ვერავინ მიიღებს უკანასკნელ წვიმას, გარდა მათისა, ვინც აკეთებს ყველაფერს, რაც

შეუძლია. ქრისტე დაგვეხმარებოდა. ყველას შეეძლო ყოფილიყო გამარჯვებული ღვთის მადლით, იესოს სისხლის მეშვეობით. მთელი ზეცა დაინტერესებულია ამ საქმით. ანგელოზებიც დაინტერესებულნი არიან.“ Spalding and Magan, 3.

ისლამის ოთხი ქარი კვირას კანონის დროს განთავისუფლდება, და შემდეგ ქრისტე დაამყარებს თავის სასუფეველს. ეს ხდება დანიელის მეორე თავის სულიერი სამეფოების დღეებში. ნაბუქოდონოსორის სიზმარში უკანასკნელი ოთხი სულიერი სამეფო წარმოდგენილი იყო პირველი ოთხი პირდაპირი სამეფოს სახით. პირდაპირი ბაბილონი, მიდია-სპარსეთი, საბერძნეთი და რომი წარმოადგენენ სულიერ ბაბილონს, მიდია-სპარსეთს, საბერძნეთსა და რომს.

სულიერი ბაბილონი არის ოქროს თავი, რომელმაც 1798 წელს სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო, როგორც ეს წინასწარ იყო ნაჩვენები იმით, რომ ნაბუქოდონოსორი დროებით ჩამოშორდა ძალაუფლებას „შვიდი დროით“. როდესაც დრაკონის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის სამმაგი კავშირი შექმნის მერვე სამეფოს, რომელიც შვიდთაგანია, იგი შედგენილი იქნება ყველა სულიერი სამეფოსაგან, რომლებიც წარმოდგენილია ნაბუქოდონოსორის მეორე თავის ქანდაკებაში. პაპობა მკვდარი და პაპობა აღდგენილი არის ოქროს სულიერი თავი ქანდაკების ოთხი სულიერი სამეფოს დასაწყისსა და დასასრულში. შეერთებული შტატები, როგორც ამ ოთხი სამეფოდან მეორე, წარმოდგენილია როგორც სულიერი მიდია-სპარსეთი. გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია, როგორც ამ ოთხი სამეფოდან მესამე, წარმოდგენილია როგორც სულიერი საბერძნეთი და ერთად ისინი ყველანი შეადგენენ დრაკონის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის სამმაგ კავშირს, რათა დააფუძნონ მერვე სამეფო, რომელიც შვიდთაგანია. პაპობა არის ანტიქრისტე და ცდილობს ქრისტეს გაყალბებას. ამ მხრივ, უკანასკნელ ოთხ სულიერ სამეფოთაგან პაპობა არის პირველიც და უკანასკნელიც.

მთიდან გამოკვეთილი ქვა იქცევა სამეფოდ, რომელიც მთელ დედამიწას ავსებს, და აღიმართება დროშად „ამ მეფეთა დღეებში“, ვინაიდან ხატის ყველა სულიერი სამეფო მოქმედად არის წარმოდგენილი „უკანასკნელ დღეებში“. დროშის აღმართვა, რაც ქრისტეს სამეფოს დაფუძნებას ნიშნავს, ხდება მაშინ, როდესაც ისლამის ოთხი ქარი განთავისუფლდება და გვიანი წვიმა უზომოდ გადმოიღვრება კვირადღის კანონის დროს.

მთიდან გამოჭრილი ქვა დაამსხვრევს დედამიწის ყველა სულიერ სამეფოს, რომლებიც წარმოდგენილია „რკინით, სპილენძით, თიხით, ვერცხლითა და ოქროთი.“ ას ორმოცდაოთხი ათასი განასახიერებს ქრისტეს, რომელიც გამოცხადების მეთორმეტე თავში არის „მე-კაცი,“ რომლის შობამ წინასწარ განასახიერა ას ორმოცდაოთხი ათასის შობა. „მე-კაცი“ უნდა „მწყემსავდეს ყველა ერს რკინის კვერთხით.“ იმ კვერთხით იგი შემუსრავს ერებს.

გამოვაცხადებ განჩინებას: უფალმა მითხრა მე: შენ ხარ მე ჩემი; დღეს გშობე შენ. მთხოვე მე, და მოგცემ წარმართებს შენს სამკვიდროდ და ქვეყნის კიდევს — შენს საკუთრებად. შენ შემუსრავ მათ რკინის კვერთხით; მეთუნის ჭურჭელივით შემუსრავ მათ. ფსალმუნი 2:7–9.

ღვთის ძე იშვა მამისგან. მრავალნი ამ ჭეშმარიტებას იღებენ და თავიანთი დაღუპვისათვის ამრუდებენ მას. „შობა“ ნიშნავს დაბადებას, მაგრამ ჩვენ ვიცით, რომ არასოდეს ყოფილა დრო, როცა ქრისტე არ არსებობდა.

„ახლა კი სული გარკვევით ამბობს, რომ უკანასკნელ ჟამებში ზოგიერთი განუდგება რწმენას, ყურს უგდებს მაცდურ სულებსა და ეშმაკთა მოძღვრებებს; თვალთმაქცობით სიცრუეს ამბობს და სინდისი გავარვარებული რკინით ექნება დადაღული.“ განდგომილების საქმის უკანასკნელ განვითარებათა წინ რწმენაში არეულობა იარსებებს. ღვთის საიდუმლოს შესახებ არ იქნება ნათელი და განსაზღვრული წარმოდგენები. ერთი ჭეშმარიტება მეორის მიყოლებით გაირყვნება. „და ყოველგვარი დავის გარეშე დიდია ღვთისმოსაობის საიდუმლო: ღმერთი გამოჩნდა ხორცში, გამართლდა სულში, ეჩვენა ანგელოზებს, იქადაგა წარმართებში, ირწმუნეს იგი ქვეყნიერებაში, დიდებით იქნა აყვანილი.“ მრავალნი არიან, რომელნიც უარყოფენ ქრისტეს წინარეარსებობას და, ამრიგად, უარყოფენ მის ღვთაებრიობას; ისინი არ იღებენ მას პირად მხსნელად. ეს ქრისტეს სრული უარყოფაა. იგი იყო ღვთის მხოლოდშობილი ძე, რომელიც თავიდანვე ერთი იყო მამასთან. მის მიერ შეიქმნა სამყაროები.“ Signs of the Times, May 28, 1894.

როდესაც ქრისტე მამის „შობილად“ არის იდენტიფიცირებული, ეს აღნიშნავს ქრისტესთან დაკავშირებულ ჭეშმარიტებას — ჭეშმარიტებას, რომელიც ნადგურდება, თუ მას ადამიანური მშობლობის მოდელში ძალდატანებით მოვაქცევთ. ჩვენ არ შეგვიძლია ღმერთის შეფასება ჩვენი ადამიანური პერსპექტივიდან. ჩვენ შეგვიძლია ღმერთი შევაფასოთ მხოლოდ ისე, როგორც იგი თავად გვაწვდის საკუთარი თავის შესახებ თავისივე შეფასებას.

დაე, ბოროტულმა მიატოვოს თავისი გზა და ურჯულომ — თავისი ზრახვები; და დაე, მოიქცეს უფლისკენ, და იგი შეიწყალებს მას; და ჩვენი ღმერთისკენ, რადგან იგი უხვად მიუტევებს. რადგან ჩემი ზრახვები არ არის თქვენი ზრახვები, და არც თქვენი გზებია ჩემი გზები, ამბობს უფალი. რადგან როგორც ცანი მალლაა დედამიწაზე, ასეა ჩემი გზები მალლა თქვენს გზებზე, და ჩემი ზრახვები — თქვენს ზრახვებზე. ესაია 55:7–9.

სიტყვის „შობილი“ ისე გადამრუდება, თითქოს ამით უნდა დადგინდეს, რომ იყო დრო, როცა მამამ ქრისტე შვა, ნიშნავს „მაცდურ სულებსა და ეშმაკთა მოძღვრებებს მიექცე“ ყურადღებით. ჩვენი მიმდინარე გამოკვლევის მიზნისათვის მე მხოლოდ იმას აღვნიშნავ, რომ გამოცხადების მეთორმეტე თავში ქალი უნდა შობდეს „ვაჟს“ — მას, ვისაც რკინის კვერთხით აქვს მართვა ერებზე. ას ორმოცდაოთხი ათასიც რკინის კვერთხით იმმართველებს ერებზე.

თიატირის ეკლესია კვლავ გამოჩნდება, როცა კვირადღის კანონის დროს პაპობის სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნება. იმ ისტორიულ პერიოდში ღვთის ხალხისთვის მიცემული აღთქმა ის არის, რომ ისინი, ვინც გაიმარჯვებენ, „ხალხებზე“ იმმართველებენ „რკინის კვერთხით“.

და ვინც გაიმარჯვებს და ჩემს საქმეებს ბოლომდე დაიცავს, მას მივცემ ხელმწიფებას ერებზე; და ის იმმართველებს მათ რკინის კვერთხით; და როგორც

მეთუნის ჭურჭელი, დაიმსხვრევინ ისინი ნამსხვრევებად; როგორც მეც მივიღე ჩემი მამისაგან. გამოცხადება 2:26, 27.

ღვთის ხალხი, რომლებიც თიათირას ეკლესიის საბოლოო გამოცხადებაში იმყოფებიან, არიან ას ორმოცდაოთხი ათასი. ქალმა დასაწყისში შვა ქრისტე, ხოლო ბოლოს იგი შობს ას ორმოცდაოთხი ათასს, რომლებიც კრავს მიჰყვებიან.

და ისინი მღეროდნენ ვითარცა ახალ საგალობელს ტახტის წინაშე, და ოთხი ცხოველისა და უხუცესთა წინაშე; და ვერავინ შეეძლო იმ საგალობლის შესწავლა, გარდა ას ორმოცდაოთხი ათასისა, რომელნიც გამოსყიდულნი იყვნენ მიწისაგან. ესენი არიან ისინი, რომელნიც არ შებილწულან დედაკაცებთან, რადგან ქალწულნი არიან. ესენი არიან ისინი, რომელნიც მიჰყვებიან კრავს, სადაც უნდა წავიდეს იგი. ესენი არიან ადამიანთაგან გამოსყიდულნი, როგორც პირველნაყოფნი ღმერთისა და კრავისათვის. გამოცხადება 14:3, 4.

ქრისტე „პირველად“ იშვა, ხოლო ას ორმოცდაოთხი ათასი მიჰყვებიან კრავს, ამიტომ ისინი „ბოლოს“ იშვებიან. ქრისტე „აღტაცებულ იქნა ღმერთთან“, ისევე როგორც გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმე. მისი ორივე შვილი აღადის მამასთან.

მან შვა ვაჟი, რომელიც რკინის კვერთხით უნდა მართავდეს ყველა ხალხს; და მისი შვილი იქნა აყვანილი ღმერთთან და მის ტახტთან. გამოცხადება 2:5.

ქრისტე, როგორც ცაბაოთ უფალი, ასევე არის „იაკობის წილი“, ხოლო ისრაელი არის „მისი სამკვიდრო ხვედრის კვერთხი“; და ისრაელი ასევე არის მისი „საომარი ურო“ და მისი „საბრძოლო იარაღი“, რომელსაც იგი იყენებს, რათა „ნაწილებად შემუსროს ხალხები“.

იაკობის წილი მათსავით არ არის; რადგან იგი არის ყოველივეს შემქმნელი, და ისრაელი არის მისი სამკვიდროს კვერთხი; ლაშქართა უფალია მისი სახელი. შენა ხარ ჩემი საბრძოლო ურო და საომარი იარაღი; რადგან შენით დავამსხვრევ ხალხებს, და შენით მოვსპობ სამეფოებს. იერემია 51:19, 20.

ქრისტეც და ას ორმოცდაოთხი ათასიც ერთნაირად მეფობენ და რკინის კვერთხით ამსხვრევენ ერებს. ქრისტე არის „იაკობის წილი“, მაგრამ ასევე არიან მისი ხალხიც.

რადგან უფლის წილი არის მისი ხალხი; იაკობი არის მისი სამკვიდროს ხვედრი. მეორე რჯული 32:9.

მთიდან გამოკვეთილი ქვა, რომელიც ღვთის ეკლესიას წარმოადგენს, არის მისი ეკლესიის საბოლოო გამოვლინება, რომელიც მის დიდებას მთელ დედამიწას ავსებს; და ისინი გამოიყენებიან, როგორც ღვთის საბრძოლო ურო, რათა გამოსახულების ტერფებს დაჰკრან და ის სამეფოები „საზაფხულო კალოების ბზედ“ აქციონ. ის სამეფოები ქარის მიერ გაიფანტებიან.

მაშინ ერთად დაიმსხვრა რკინა, თიხა, სპილენძი, ვერცხლი და ოქრო, და გახდნენ, ვითარცა ბზენი საზაფხულო კალოებისაზე; და ქარმა წარიტანა ისინი, ისე რომ მათთვის ადგილი აღარ აღმოჩნდა; ხოლო ქვა, რომელმაც ხატებას დაჰკრა, დიდ

მთად იქცა და აღავსო მთელი დედამიწა. დანიელი 2:35.

საჭირო იყო ქალის სიმბოლიკის მოთავსება იმ ნიშნის კონტექსტში, რომელიც ზეცამდეა აღმართული, რადგან გამოცხადების მეთორმეტე თავი განსაზღვრავს ქრისტესა და სატანას შორის ომის დასაწყისს, რომელიც ზეცაში დაიწყო; და ამით იგი მიუთითებს ზეცაში მიმდინარე ომზე, რომელიც ქრისტესა და სატანას შორის დიდი ბრძოლის დასასრულს განსაზღვრავს. გამოცხადების მეთორმეტე და მეცამეტე თავები ასახავს დიდი ბრძოლის საბოლოო ომს, და ამას აკეთებს სატანის წარმომადგენლებისა და ას ორმოცდაოთხი ათასის ზეცაში მებრძოლესად წარმოჩენით.

შემდეგ სტატიაში ჩვენ შევუდგებით „უკანასკნელ დღეებში“ ზეცაში მომხდარი იმ ომის განხილვას, რომელსაც წინასახედრად წარმოადგენდა დასაწყისში დაწყებული ზეციერი ომი.

და ვიხილე სხვა მხეცი, ამომავალი მიწიდან; და მას ჰქონდა ორი რქა, კრავის მსგავსი, და ლაპარაკობდა როგორც გველეშაპი. და იგი ახორციელებს პირველი მხეცის მთელ ძალაუფლებას მის წინაშე, და აიძულებს მიწას და მასზე მცხოვრებთ, თაყვანი სცენ პირველ მხეცს, რომლის სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა. და ახდენს დიდ სასწაულებს, ისე რომ ზეციდანაც კი ჩამოჰყავს ცეცხლი მიწაზე ადამიანთა თვალწინ, და ატყუებს მიწაზე მცხოვრებთ იმ სასწაულებით, რომელთა ქმნის ძალაც მას მიეცა მხეცის წინაშე; ეუბნება მიწაზე მცხოვრებთ, რომ შექმნან ხატი იმ მხეცისა, რომელსაც მახვილით ჰქონდა ჭრილობა და მაინც იცოცხლა. და მას მიეცა ძალა, სული შთაებერა მხეცის ხატისთვის, რათა მხეცის ხატს ელაპარაკა კიდევ და ისიც მოეხდინა, რომ ყველა, ვინც არ სცემდა თაყვანს მხეცის ხატს, მოეკლათ. და აიძულებს ყველას, მცირესა და დიდს, მდიდარსა და ღარიბს, თავისუფალსა და მონას, მიიღონ ნიშანი თავიანთ მარჯვენა ხელზე ან თავიანთ შუბლზე, რათა ვერავინ შეძლოს ყიდვა ან გაყიდვა, გარდა იმისა, ვისაც აქვს ნიშანი, ან მხეცის სახელი, ან მისი სახელის რიცხვი. აქ არის სიბრძნე. ვისაც გონება აქვს, გამოთვალოს მხეცის რიცხვი, რადგან ეს არის ადამიანის რიცხვი; და მისი რიცხვია ექვსას სამოცდაექვსი. გამოცხადება 13:11–18.